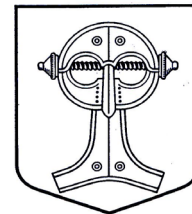

Keipenes Īvestnesis

2012. gada
28. februāris

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.233/2

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

2012. gada 18. februāra tautas nobalsošanas rezultāti

par likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” pieņemšanu, kas paredzēja krievu valodai noteikt otras valsts valodas statusu, **Keipenes pagasta vēlēšanu iecirknī Nr.697**

Balsošanā piedalījušies pavisam **576 vēlētaji.**

No tiem „par” grozījumu Latvijas Republikas Satversmē pieņemšanu nobalsojuši 12 vēlētaji, „pret” – **564.**

Salīdzināšanai – 11. Saeimas vēlēšanās (17.09.2011.) Keipenes pagasta vēlēšanu iecirknī Nr.697 balsošanā piedalījās 424 vēlētaji.

Savējie sapratīs....

Valoda

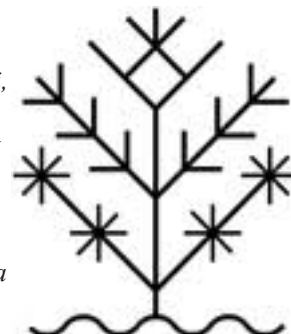
*Valoda, tu esi mirguļojoša upe,
kurā kailu un siltu es gremdēju sevi,
žēlojot mīrkli
un mūžību neizprotot.*

*Valoda, tu esi asins un miesa
manām nezinnokurienes plūstošām
domām.*

*Es mīlu tevi un katru,
kas pieskaras manai dzirdei
caur tevi,
mirguļojoša upe.*

*Tikai tevī es izjūtu mūžību,
iebrienot tajā pat vietā, kur vienmēr,
kur visi vienmēr, visi un vienmēr.*

*Skalojas
man ap
kājām vārdi,
asinsbalss
runā, čukst
un
piepilda
velves.
Mirguļojoša
upe.*

*Lūk, es esmu.
Vienīgi tu to vari
apliecināt.
Māra Zālite*

Saruna ar bijušo keipenieti

Lasot internetā jaunāko informāciju par dažādiem notikumiem, izlasīju rakstu par LNT šovu „Pelnušķīte”, kas sācies no 11. februāra. Viena no šova dalībniecēm ir bijusī keipeniete Santa Loseva. Santa pašlaik mācās Rīgas 93. vidusskolas 12. klasē un strādā reklāmas aģentūrā. Iepazīstinot ar sevi kā šova „Pelnušķīte” dalībnieci Santa kā savas dzīves trakāko notikumu atceras govus slaukšanu. Dzīvojot laukos (šie lauki ir mūsu pagasta, Keipenes pagasta *Zvejnieku* mājas), Santa paņēmusi ķēbliņus un slauceni un devusies slaukt govus. No tā gan nekas nav iznācis, jo govus ar slaidu spērienu aizlīdzinājusi spaini un slaucēju.

Taču ne jau par šovu gribēju uzdot jautājumus Santaī. Tautas nobalsošanas izraisīto diskusiju un kaislību noskaņā (saruna notika nākamajā dienā pēc tautas nobalsošanas), kad Tatjana Ždanoka jau sākusi vākt parakstus nākamajam referendumam un Lindermans turpina kliegt par to, ka cittautieši Latvijā tiek diskriminēti, gribējās uzzināt Santas domas par to, kā viņa, kurai tautība pašē nav latviete, jūtas Latvijā, un ko viņai nozīmē Latvija.

Santa ir Latvijas pilsoņa, dzimusi kazahietes un Latvijas krieva ģimenē.

Vecāki savulaik ģimenē sarunājās latviski. (Santas tētis pāris gadu atpakaļ aizgāja mūžībā.)

Santas māsa Inga un brālis Igors ir

beiguši Keipenes pamatskolu. Santa Keipenes pamatskolā mācījās līdz 4. klasei. 2004. gadā Santas mamma Unaiša izlēma ar jaunāko meitu (jaunākā meita ģimenē ir Santa) pārcelties uz savu dzimteni Kazahstānu. Taču jau pēc trim gadiem abas atgriezās Latvijā.

Lai varētu atgriezties Latvijā, Santas mammai bija nepieciešama ieteikuma vēstule no mums – pagasta, kurā viņa dzīvoja pirms izceļošanas uz Kazahstānu. Un mēs par Unaišu varējām teikt tikai to labāko – Unaiša bez jebkādam integrācijas programmām bija iemācījusies latviešu valodu – gan runāja, gan rakstīja latviski; izaudzinājusi trīs kārtīgus bērnus – Latvijas patriotus - kur vēl lojālāku cilvēku Latvijai un latviskajam atrast kā Unaišu. Ja visiem Latvijā dzīvojošajiem citu tautību pārstāvjiem būtu tāda attieksme, tad nebūtu vērtīgi jāizšķiež nauda referendumiem, kuru vienīgais mērķis ir sēt naidu un nemieru, tad nebūtu jātērē nauda integrācijas programmām, kuru rezultāti, kā izrādās, ir tik vāji.

Santa Loseva

Foto no S. Losevas personīgā arhīva

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

Santas Losevas pārdomas Esmu atgriezies savā Zemē

-Neskatoties uz to, ka mana mamma ir pēc tautības kazahiete un tētis krievs, es pati jutos piederīga latviešu kultūrai, un mana valoda ir latviešu valoda. Latvija ir mana Dzimtene, un tā tas arī paliks vienmēr. Kaut arī manā ārējā izskatā nav nekā latviska – manī rit kazahu un krievu asinis un pēc izskata es līdzinos mammai – kazahietei, taču mana sirds pieder Latvijai.

Tā dzīve iegrozījās, ka mamma 2004. gadā izlēma pārcelties uz savu dzimteni Kazahstānu. Mana vecākā māsa Inga un brālis Igors tajā laikā jau bija pilngadīgi, un abi izlēma palikt Latvijā. Man bija tikai 11 gadi – pats par sevi saprotams, ka es biju kopā ar mammu un ar viņu kopā devos uz Kazahstānu.

Nokļuvusi Kazahstānā, sāku mācīties krievu skolā, kaut arī, atbraucot uz Kazahstānu, es krievu valodu vispār nepratu. Protams, ka pēc mācībām latviešu valodā bija grūti pāriet uz mācībām krievu valodā un vienlaicīgi kā svešvalodu apgūt arī kazahu valodu. Tomēr šīs grūtības man dzīvē nāca tikai un vienīgi par labu. Neko nenožēloju, jo es tagad bez latviešu valodas zinu arī krievu, kazahu, angļu un vācu valodas, un tas ir liels ieguvums un bagātība, kas man dzīvē noteikti noderēs.

Iepazīnu arī jaunu kultūru, ieguvu bagātīgu dzīves pieredzi. Es nevarētu teikt, ka man bija grūti iekļauties citā dzīves vidē un kazahu tradīcijās – drīzāk tas bija ļoti aizraujoši.

Kas mani Kazahstānā pārsteidza, salīdzinājumā ar Latviju? Laikam tas, ka kazahu bērniem tiek ieaudzināta ļoti liela cieņa pret jebkuru vecāku cilvēku. Latvijā bērniem un jauniešiem tik dziļa pietāte pret vecākiem cilvēkiem diemžēl nav.

Esmu pateicīga, ka dzīve man sniedza tādu brīnišķīgu iespēju iepazīt mātes dzimteni, kazahu tautas tradīcijas un kultūru. Daļiņa manas sirds mīlestības palika arī tur, Kazahstānā, jo mūsos visos taču ir dzīva senču asiņu balss, neatkarīgi no tā, kur mēs dzīvojam, un kuru zemi saucam par savu dzimteni.

Taču - lai cik labi bija Kazahstānā, 2007. gadā ar mammu nolēmām atgriezties Latvijā, jo šeit bija palikuši

Santas vecākā māsa Inga un mamma Unaiša, un Ingas dēliņi Daniēls (vecākais) un Ārons. Foto no Santas Losevas personīgā arhīva

dzīvot mūsu vistuvākie cilvēki – mans brālis un māsa. Manai mammai mierīgāka sirds savu bērnu tuvumā un gribas arī mazbērņus samīļot un redzēt, kā viņi aug.

2007. gadā mēs ar mammu atgriezāmies Latvijā, un sākām dzīvot Zaķumuižā, kur dzīvojam vēl joprojām. Man atkal bija jāsāk mācīties latviešu valodā. No sākuma bija nedaudz grūti, bet ar laiku viss, ko man iemācīja pirmajās četrās klasītēs mana klases audzinātāja Daina Vilipsone, atnāca atmiņā, un viss bija labi.

Tautas nobalsošanā par otras valsts statusa piešķiršanu krievu valodai es, protams, piedalījos un balsoju PRET, jo es jutos piederīga Latvijai un latviskajam, es šeit jutos labi.

Ķeipenē pēc atgriešanās Latvijā gan neesmu bijusi, tomēr Ķeipeni atceros ar

prieku un gaišām domām.

Ķeipenē nodzīvoju savas dzīves pirmos vienpadsmit gadus, te atrodas mana pirmā skola, kurā pabeidzu četras klases. Tāpēc Ķeipenei vienmēr būs īpaša vieta manās atmiņās un domās.

Ķeipeniešiem novēlu kopt un attīstīt savu pagastu tikai pozitīvā virzienā! Galvenais atbalstīt vienam otru, jo tikai kopā mūsos ir neuzvarams spēks.

Tieši tagad atcerējos manas pirmās klases audzinātājas Dainas Vilipsones vēlējuma vārdus man pirms pašas aizbraukšanas uz Kazahstānu: „Es novēlu, lai Tu atgrieztos atpakaļ savā Dzimtenē – Latvijā!” Manas pirmās skolotājas vēlējums ir piepildījies, esmu šeit - savā Zemē, savā Latvijā.

Santu Losevu iztaujāja **B. Mietule**. Turēsim īkšķus, lai Santai veicas LNT šovā!

Katram vajag savu dvēseles vārdu

Šajā spriedzes un emociju pārpilnajā laikā, kad tiek apdraudētas latviešiem svētās lietas un Latvijas valsts viens no pamatakmeņiem - valoda, esam kļuvuši vienotāki un biežāk aizdomājamies par to, kas mēs īsti esam un kādas ir mūsu dzīves pamatvērtības.

Viens no latviskās identitātes apliecinājumiem ir arī mūsu personvārdi. Visus garos padomju gadus vispopulārākie personvārdi, ko vecāki deva jaundzimušajiem, bija tieši latviskie vārdi. No 1945. līdz 1971. gadam piecdesmit populārāko vīriešu personvārdu vidū bija desmit latviskas cilmes vārdi — Valdis, Guntis, Dainis, Vilnis, Agris, Dzintars, Modris, Viesturs, Laimon(i)s, Ziedonis. Arī 15 no piecdesmit populārākajiem sieviešu personvārdiem bija latviskas cilmes — Dzintra, Gunta, Aija, Sarmīte, Līga, Aina, Skaidrīte, Ilga, Valda, Velta, Daiga, Indra, Rasma, Austra, Rudīte.

Diemžēl pēc Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas ap 1997. gadu latviskas cilmes latviešu personvārdi pazuduši no biežāk lietoto personvārdu saraksta.

Un kas notiek šodien? Latvieši saviem bērniem izvēlas pavisam nelatviskus vārdus: Katana, Juna, Lučana, Milisa, Laurēna, Karolīna, Vivienna, Ramirs, Damirs, Trojs, Konkords.... Un tad kaut kur otrā pasaules malā sastapsim latviešu meiteni vārdā Milisa un paiesim viņai garām, jo mums pat prātā neienāks, ka viņai ir latviskas saknes.

Šobrīd populārākie vārdi, kurus saviem bērniem izvēlas likt Īrijā dzīvojošie Latvijas iedzīvotāji, ir Šons, Deivids un Kevins. Un man tas šķiet diezgan skumji...

Bet vēsture jau ik pa laikam mainās – gan jau pienāks laiks, kad mēs atgriezīsimies pie mūsu saknēm, pie latviskā.

Šo pārdomu iespaidā uzrunāju ķeipeniešus, kurus visi dzīvē pazīst ar pavisam citu vārdu nekā ierakstīts pasē. Kāpēc tā? – par to vaicāju mūsu pagasta iedzīvotājiem.

Benita Jankoviča (pēc pases Bernadeta Jankoviča). – Lielākā daļa ķeipeniešu nezina manu īsto vārdu, jo apmēram no 25 gadu vecuma es kļuvi par Benitu. Andris Upenieks pensijā izvadīšanas ballē bija ļoti izbrīnījies, kad nosauca vārdu Bernadeta un piecēlos es.

Mani vecāki – ticīgi latgalieši – izvēlējās man svētās vārdu. 19. gadsimtā Lurdā (Francijā) dzīvojusi Svētā Bernadete, kurai 18 reizes parādījusies Svētā Jaunava. Bērzgales vidusskolā, kur es mācījos, mēs bijām trīs Bernadetas.

Godīgi sakot, man vārds Bernadeta

pašai īpaši nepatika. Tāds grūti izrunājams un smags vārds. Māsa, kad sadusmojās

(pamazināmās formas): Bernate, Bernatiņa, Betina.

- Visi mani pazīst kā Benitu, un man pašai šis vārds arī labāk patīk nekā pases vārds Bernadeta, - ar smaidu saka Benita Jankoviča.

uz mani, saukāja mani par beņķi. Vecāki ikdienā mani sauca par Bernadi vai Bertu. Viena no skolotājām – vidzemniece – mani nezin kāpēc parasti sauca par Beatrisi.

Par manu vārdu ļoti priecājās viena ārste no Linezera slimnīcas – tas esot skaists franču vārds. Bet tad jau es visiem sen biju Benita un tāda arī palikšu.

Par Benitu es kļuvi, kad no savas dzimtās Latgales pārcēlos uz Rīgu. Rīgā strādāju, bet dzīvoju pie tantes Ciempupē. Tantes vīrs Miervaldis nekādi nevarēja izrunāt manu vārdu un sāka mani dēvēt par Benitu. Man pašai arī šis vārds patika labāk nekā Bernadeta, un tā es iepazīstoties sāku teikt, ka mani sauc Benita.

Man ir arī otrs vārds, ko es pati izvēlējos, kad iestiprinājos, un tas ir Marija. Par Mariju sauca arī manu mammu.

Kad izvēlējos vārdu savai vienīgai meitai, man ļoti patika divi vārdi - Jolanta un Jana. Tie abi sākās ar „J” burtu, tāpat kā uzvārds. Bet galu galā mana meita tika pie vārda Inita. Vārds mums parasti asociējas ar kādu konkrētu cilvēku. Un es pazinu vienu Jolantu – lielu dzērāju, tāpēc savai meitai šo vārdu neizvēlējos. Kāpēc īsti atteicos no vārda „Jana” - īsti vairs neatceros.

No K. Siliņa „Latviešu personvārdu vārdnīca”:

Bernadeta – cēlies no vārda Bernharde, kas savukārt cēlies no vārda Bernhards: senaugšvācu valodā *bero* ‘lācis’ + *hold* ‘laipns’. Vārds pirmoreiz fiksēts Latgalē 20. gs.1. cet., šī vārda deminutīvi

Benita – cēlies no vārda Benedikta, kam tādi pati cilme kā vārdam Benedikts: latīņu valodā *benedictus* ‘svētais’. Vārda deminutīvi: *Bena, Bencis, Bencišs, Bendža, Bene, Benis, Beņķels, Bens, Beņa, Nita*. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 19. gs. 4. cet., pirmoreiz kalendārā 1915. gadā.

Dzidra Vutkeviča (pēc pases Mirdza Vutkeviča). – Par to, ka man dzimšanas apliecībā ir ierakstīts vārds *Mirdza*, uzzināju tikai tad, kad man jau bija pāri 20 gadiem un kad es saņēmu savu otro pasi. Līdz tam es biju cieši pārliecināta, ka mani sauc par Dzidru un mans otrais vārds ir Natālija.

Latvijas brīvvalsts laikā bērņus līdz 16 gadu vecumam ierakstīja vecāku pasēs. 16 gadu vecumā izsniedza pirmo pasi. Iznāk, ka es savu pirmo pasi saņēmu 1943. gadā. Manā pirmajā pasē manu vārdu ierakstīja no mātes pases. Un mātes pasē es biju ierakstīta kā Dzidra Natālija Jaunpetroviča.

Pases derīguma termiņam beidzoties, pase bija jāmaina. Lai saņemtu pasi, man bija jāuzrāda dzimšanas apliecība. Pa kara gadiem mana dzimšanas apliecība bija pazudusi. Madlienas baznīcas 1927. gada dzimšanas reģistri bija sadeguši, tāpēc pēc atkārtotas dzimšanas apliecības braucu uz Rīgu. Un, izlasot Rīgas arhīvā izdoto dzimšanas apliecību, uzzināju, ka esmu Mirdza.

Izrādījās, ka pie vainas bija mans tēvs, ar kuru es esmu dzimusi vienā datumā –

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Nez kā Ziemassvētku vecītis uzrunāja Dzidru Vutkeviču (stāv blakus Ziemassvētku vecītim) – par Dzidru vai par Mirdzu? Abi vārdi ir latviski un skanīgi.

4. novembrī. Tēvs bija nosvinējis ar radiem savu un manu dzimšanas dienu un nākamajā dienā pēc svinībām gājis uz pagasta valdi reģistrēt manu dzimšanu. Pa ceļam vēl iemetis kādu graķīti, un, sasniedzot galamērķi, vairs īsti neatcerējies, kādu vārdu sieva bija izvēlējusies meitai. Teicis, ka meitu sauks par Mirdzu.

Tad, kad tas atklājās, tēvs jau bija miris, un līdz ar to izspruka sveikā cauri, nesaņemot sutu no mātes un manis.

Tā savu mūžu esmu nodzīvojis – ar vārdu *Mirdza* pasē. Tas gan manu dzīvi – vismaz es tā domāju – nav nekā īpaši ietekmējis.

No K. Siliņa „Latviešu personvārdu vārdnīca”:

Mirdza – cēlies no vārda *mirdzēt*; tēls *Aspazijas* lugā „*Vaidelote*”, deminutīvi: *Mirdzēns, Mirdzumiņš, Mirdžele, Mirdžels, Mirdzuks*. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 1887. gadā, pirmoreiz kalendārā 1879. gadā.

Dzidra – cēlies no vārda *dzidrs*. Deminutīvi: *Dzidris, Dzidrukiņš, Dzidrulis, Džips, Džipuks*. Pirmoreiz fiksēts Vidzemē Rūjienā 1917. gadā. Pirmoreiz kalendārā 1908. gadā.

Daiga Grīnberga (pēc pases Dzintra Grīnberga). – Kopš sevi atceros, vienmēr esmu bijusi Daiga. Manu kristīto vārdu *Dzintra* esot izvēlējis mans tēvs, taču arī viņš pats mani šajā vārdā jau no mazotnes neuzrunāja. Manai vecākajai māsai ir divi vārdi, man – viens.

Visi mani pazīst kā Daigu. Arī darbavietu dokumentos es parakstījos kā Daiga, nevis Dzintra.

Drīz manai pasei beigsies derīguma termiņš – tā būs jāmaina, tad esmu izlēmusi nokārtot vārda maiņas atļauju, lai dokumentos beidzot būtu tas pats personvārds, kas man ir dzīvē, – Daiga. –

No K. Siliņa „Latviešu personvārdu vārdnīca”:

Dzintra – tāda pati cilme kā latviešu vīriešu personvārdam *Dzintars*, kas cēlies no latviešu valodas lietvārda *dzintars*. Deminutīvi: *Dzinars, Dzinkus, Dzinis, Dzinta, Dzintars, Dzintariņš, Dzintrēns, Dzintrūcis, Dzintrūcītis, Dzintruks, Dzintrulēns, Dzintruliņš, Dzintrulītis, Džiņņa*. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 1922. gadā. Pirmoreiz kalendārā 1922. gadā.

Daiga – cēlies no lietuviešu vārda *daigas* ‘*asns*’. Deminutīvs: *Daigone*. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 1942. gadā, pirmoreiz kalendārā 1964. gadā. Ir arī uzvārds *Daiga*.

Mārīte Tropiņa (pēc pases Marija Tropiņa). – Es pat īsti neatceros, kad un kāpēc mani sāka saukt par Mārīti. Katrā ziņā bērnībā un jaunībā manā dzimtajā Raņķu pagastā, kas atrodas Kurzemē (agrāk Kuldīgas rajonā, tagad – Skrundas novadā), visiem es biju Marija. Strādāju Raņķu ciemā par sekretāri, vēlāk izpildu komitejā. Tad dzīves ceļi mani atveda uz Vidzemi. Laikam vidzemnieki mani pārkrustīja par Mārīti. Un, ja parēķina, tad Marija es biju kādus 30 dzīves gadus, bet Mārīte – daudz ilgāku laiku, jo man tagad jau pāri 80.

Es nevarētu teikt, ka man viens no šiem diviem vārdiem šķistu skaistāks vai

labāks. Vienkārši tā dzīvē sanācis, ka mani cilvēki pārkrustīja citā vārdā, un es neko neiebildu pret to. Tagad jau esmu šajos daudzajos gados saaugusi ar vārdu Mārīte, un tas man ir pašai tuvāks nekā Marija.

Vai cilvēka vārdam dzīvē ir būtiska nozīme – par to neesmu aizdomājusies. Laikam jau es pati savam vārdam neesmu īpašu nozīmi un svarīgumu piešķirusi, jo man nekad nav ienākusi prātā doma nomainīt dokumentos manu vecāku doto vārdu *Marija* pret to vārdu, ko man iedeva cilvēki. Ja es ticētu un justu, ka vārds ietekmē manu dzīvi, es noteikti to būtu nomainījusi. Ir labi tā, kā ir.

No K. Siliņa „Latviešu personvārdu vārdnīca”:

Marija – tāda pati cilme kā vārdam *Mirjama*, ebrejiski *mārā* ‘pretoties, atraidīt’ vai *mārar* ‘būt rūgtam’; deminutīvi *Manuce, Maņuks, Mareite, Mariņa, Marince, Mariņcija, Marijka, Marja, Maruks, Marsīte, Maruša*. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 1460. gadā; kalendārā pirmoreiz 1767. gadā.

Mārīte – tāda pati cilme kā vārdam *Māra*. Savukārt vārdam *Māra* tāda pati cilme kā vārdam *Marija, Tamāra*, arī ebrejiski ‘*rūgts*’.

Deminutīvi: *Mača, Mārcīte, Mārcīņa, Marels, Marēns, Marulīte, Marulītis, Maružiņa, Marka, Markēns, Marucīte, Maruks*. Pirmoreiz vārda reāls lietojums fiksēts Rīgā 1940. gadā.

Sīmanis Čeirāns (pēc pases Simons Čeirāns). – Lielāko daļu sava mūža esmu nodzīvojis ar vārdu *Sīmanis* pasē – arī visus padomju laikus. Tikai pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas es kļuju par Simonu. Kāpēc tā?

Kad gribēju PSRS pasi nomainīt pret LR pilsoņa pasi, man pasu daļā pieprasīja uzrādīt dzimšanas apliecību. Dzimšanas apliecības man nebija – pēc tās bija jābrauc pakal uz Preiļiem vai arī varēju to izņemt Vārkavas baznīcā, kur biju kristīts un kur bija reģistrēta mana dzimšana. Vārkava atradās tuvāk Līvāniem, kur tobrīd dzīvoju, tāpēc braucu uz Vārkavu. Saņēmis Vārkavā dzimšanas apliecību, ieraudzīju, ka apliecībā mans vārds ir Simons. Pie vainas bija poļu mācītājs, kas Vārkavas baznīcā reģistrēja manu dzimšanu. Viņš man latviskā Sīmaņa vietā bija ielicis sev tīkamāku vārdu. Kad mani 19 gadu vecumā iesauca padomju armijā, krievi manu vārdu *Sīmanis* nevarēja izrunāt, un sauca mani par Sašu.

Tā es vecumdienās kļuju par Simonu, jo pret to, ka man pasu daļas darbiniece LR pilsoņa pasē ierakstīja vārdu *Simons*, es neprotestēju. Nekas jau no tā

Sīmanis Čeirāns ar jaunāko meitu Ilgu

neizmainījās – dzīvē visiem es tāpat esmu Sīmanis. Vārds *Sīmanis* man patīk – kādu vārdu vecāki ielikuši, tāds ir labs un cienījams. Man ir arī otrs vārds – Antons.

Manam tēvam bija interesants vārds – viņu sauca Eliašs. Tēvam bija dvīņubrālis, kuram vecāki bija ielikuši latvisko Jāni vārdā. Kāds nu vecāki bērniem ieliek vārdus, tāds ieliek.

Savām meitām ielikām tāds īsus un vienkāršus latviskus vārdus Ilga un Inta.-

No K. Siliņa „Latviešu personvārdu vārdnīca”:

Simons – cēlies no ebreju personvārda *Šim'on*: šāma 'klausīties, sadzirdēt'. Pirmoreiz fiksēts Rīgā 1385. gadā. Pirmoreiz kalendārā 1889.gadā.

Sīmanis – vārda cilmes skaidrojums tāds pats kā vārdam *Simons*. Pirmoreiz fiksēts Vidzemē Mārcienā 1562.

gadā, pirmoreiz kalendārā 1767. gadā.

Vārdam cilvēka liktenī ir nozīme – tā uzskata daudzi. Dziedniece Zilākalna Marta bārusi vecākus par to, ka viņi saviem bērniem ielikuši nelatviskus vārdus, un atzinīgi izteikusies par tiem vecākiem, kas dēliem izvēlējušies vārdu Jānis – enerģētiski stipru un svētību nesošu vārdu. Ticēt vai neticēt, ka vārds palīdz cilvēkam iet viņam paredzēto dzīves ceļu – tas, protams, katra paša ziņā.

Izlasīju, ka senos laikos māte bērnam iečukstējusi ausī viņa dvēseles vārdu, ko nedrīkstēja izpaust tālāk, to vajadzēja sargāt. Šo vārdu zināja tikai māte un bērns, materiālajai pasaulei bērnam tika dots otrs vārds.

Es domāju, ka tas būtu jauki, ka arī tagad māte, bērniņam piedzimstot, iečukstētu ausī savam mazulītim dvēseles vārdu. Jo viss, ko mēs sniedzam nesavtīgas, gaišas mīlestības vadīti, aizsargā, mīļo un dara mūs stiprus.

B. Mietule

Pašvaldības policijas ziņas

Šā gada 12. janvārī plkst. 10.00 no Ķeipenes iedzīvotājas Sanitas, dz.1969. g., tika saņemts telefona zvans. Sieviete pa telefonu paziņoja, ka šā gada 11. janvārī ap plkst. 19.00 Ķeipenes pagastā pie veikala „Ilze” jauniešu kompānija (5 jauniešu sastāvā) ir piekāvusi viņas nepilngadīgo meitu. No cietušās meitenes par minēto faktu tika pieņemts iesniegums, bet no viņas mātes paskaidrojums.

Meitene savā iesniegumā minēja to, ka visi jaunieši, kuri piedalījās viņas piekāvšanā, viņai ir pazīstami. No vainīgajām personām: Katrīnas, dz. 1997. g., dzīv. Ogres nov. Ķeipenes pag., Evijas,

dz. 1996. g., dzīv. Ogres nov. Ķeipenes pag., Aigara, dz. 1994. g., dzīv. Ogres nov. Ķeipenes pag., Agra, dz. 1995. g., dzīv. Ogres nov. Ķeipenes pag., un Leldes, dz. 1996. g., dzīv. Amatas nov. Zaubes pag., par iepriekš minēto faktu tika pieņemti paskaidrojumi.

Jauniešiem par izdarītā sīkā huligānisma darbībām sabiedriskā vietā (smērēja dubļus sejā, grūstīja, sita gan ar dūrēm, gan ar kājām, apmētāja ar sniegu un apsūkāja rupjiem, aizvainojošiem necenzētiem vārdiem), tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.

panta.

Šā gada janvāra mēnesī par patvaļīgu rakšanu Ķeipenes lauku teritorijā ceļa sarkano līniju robežā apmēram 0,4 km garumā ar traktortehniku (mazo ekskavatoru) dziļāk par 0,3 m bez saskaņošanas ar Madlienas būvvaldi vīrietim Edgaram, dz. 1980. g., dzīv. Ogres nov. Suntažu pag., tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par Ogres novada pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 21/2010 4. panta 4.2 apakšpunkta pārkāpšanu.

Pašvaldības policists **A. Cviguns**

Jūs jautājat

Projekta “Ūdenssaimniecības attīstība Ogres novada Ķeipenes pagasta Ķeipenes ciemā” ietvaros tika uzbūvēta jauna kanalizācijas sūkņu sistēma, kanalizācijas spiedvads 320 m garumā un pašteces kanalizācijas vadi 173 m garumā, kas naudas izteiksmē noteikti nav maza summa. Šo nosaukto būvju izbūves mērķis – nodrošināt, lai sadzīves notekūdeņus no Zaļās ielas un no Zaļajai ielai pieguļošajām mājām Atpūtas, Ziediņi, Līdumi, Jasmīni, Nogāzes, Jaunzeltiņi, Jaunāres varētu novadīt uz ciema sadzīves notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, jo līdz šim šo māju notekūdeņi visi ieplūda Ķeipenes muižas parkā, piesārņojot dabu. Vai visas šīs mājas ir pieslēgušās jaunizbūvētajai kanalizācijas sistēmai?

Atbilde. -Projekta ietvaros nebija iespējams finansēt kanalizācijas

notekūdeņu pieslēgumu izbūves izmaksas maģistrālajiem kanalizācijas vadiem,tāpēc šie pieslēgumi, kuriem tādu nav, būs jāizbūvē par saviem finanšu līdzekļiem. Pašreiz centralizētajai kanalizācijas sistēmai no uzskaitītajām individuālajām dzīvojamām mājām nav pieslēgušās Atpūtas, Ziediņi, Līdumi, Jasmīni un Jaunāres. Šo māju iedzīvotājus lūdzu līdz pavasarim iekrāt finanšu līdzekļus minēto darbu veikšanai. Par apjomiem un pieslēguma vietām var konsultēties ar komunālās daļas vadītāju Aivaru Kalniņu.

Palīdzēsim, cik nepieciešams, lai to šopavasār varētu paveikt.

Tātad visas mājas sistēmai nav pieslēgušās. Tas nozīmē, ka šīs mājas neizmantos kanalizāciju un nemaksās par to, līdz ar to nemaksās arī kredītu, jo kredīta maksājums būs iekļauts ūdens un kanalizācijas tarifā. Bet jaunā sūkņu sistēma, kanalizācijas spiedvads, pašteces

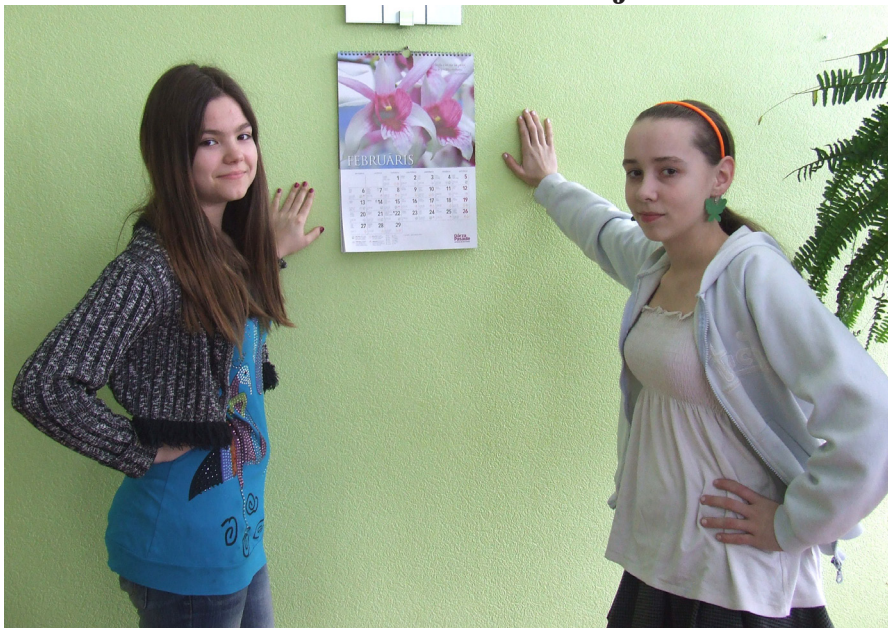
kanalizācijas vadi ir izbūvēti un par to uzstādīšanu ir jāmaksā. Maksātāji būs tie, kuri jau visu laiku izmanto kanalizāciju un kuriem šī papildus sistēma izbūve nemaz nav vajadzīga. Vai tas ir godīgi?

Atbilde. - Par godīgumu vai pareizāk, es teiktu, attieksmi spriedīsim šajā pavasarī un vasarā, jo ziemā pieslēgšanās darbus kanalizācijas sistēmai nebija iespējams veikt.

Pašvaldības pienākums ir vispirms nodrošināt, lai ciema teritorijā visiem būtu iespējams pieslēgties centralizētajai kanalizācijas sistēmai. Kad šāda iespēja radīta, tikai tad varam sākt domāt par piespiedu mēriem, ja māju īpašnieki nepieslēgsies centralizētajai kanalizācijas sistēmai, kā to paredz pašvaldības teritorijas plānojuma apbūves noteikumi. Dosim šiem cilvēkiem laiku darbu veikšanai.-

Jautājumus uzdeva **B. Mietule**, atbildes sniedza **V. Sirsonis**

Ķeipeniete kļūst par vienu no starptautiskā bērnu mākslas konkursa Latvijas laureātēm

Alīna Pobjaržina (pirmā no labās puses) kopā ar draudzeni Liānu. Liāna ar idejām arī palīdzējusi konkursa darba tapšanas procesā. Alīna par savām draudzenēm saka tikai labus vārdus. Un tiešām - labs draugs ir zelta vērts.

Šogad jau 40.reizi Čehijas pilsētā Lidicē tiek organizēts starptautisks bērnu mākslas konkurss „LIDICE 2012”. Konkurss ticis aizsākts 1967.gadā kā piemiņa Čehijas ciematā Lidice dzīvojušajiem bērniem – Otrā pasaules kara upuriem. Latvijas bērni konkursā piedalās kopš 2000.gada.

Nupat kā beigusies starptautiskā bērnu mākslas konkursa „LIDICE 2012” Latvijas kārtā. Šī gada konkursa tēma bija „Teātris-lelle-pasaka”. Konkurssam tika iesūtīti vairāk nekā 1400 darbu no visas Latvijas. No šiem darbiem ir izvēlēti Latvijas kārtas laureāti. 212 Latvijas laureātu sarakstā iekļuvusi arī Ķeipenes pamatskolas 7. klases skolniece Alīna Pobjaržina ar savu darbu „Teātri”. Alīnas zīmējums kopā ar citiem konkursa laureātu darbiem pašlaik atrodas izstādē Rīgas domē (izstāde būs līdz 5. martam), bet pēc tam tiks nosūtīts uz Čehiju, lai piedalītos konkursa 2. kārtā.

Alīna pastāstīja, ka viņa jau piecus gadus mācās Madlienas mūzikas un mākslas skolā, bet šajā konkursā viņu, tāpat kā citus Ķeipenes pamatskolas skolēnus, mudinājusi piedalīties Ķeipenes pamatskolas vizuālās mākslas skolotāja Signe Gertnere. Skolotāja Alīnai konkursa darba tapšanā palīdzējusi gan ar vērtīgiem padomiem, gan arī praktiski. Ar labām idejām Alīnai palīdzējušas arī draudzenes Liāna un Margrieta.

No katras klases uz konkursu aizsūtīti pāris darbiņi, bet paveicies tieši Alīnai. Alīna bija uzskicējusi sava konkursa

darba uzmetumu (oriģināls pašlaik atrodas izstādē Rīgā), lai varētu vizuāli parādīt sava darba pamatdomu, kuru viņa skaidroja šādi: gleznojuma centrā lācis un zaķis. Zaķis mēģina pievērst sev uzmanību, lai lācis neuzbrūk draugiem un ģimenei. Gleznojums tapis, izmantojot guaša krāsas.

Protams, ka Alīna priecājas par viņas darba novērtējumu. Bijusi parasta skolas diena. Draudzene Margrieta gan devusi mājienu, ka šī parastā diena Alīnai var izvērsties neparasta, taču Alīna īsti nav sapratusi, ko Margrieta grib pateikt. Skolotājs Andris Upenieks aicinājis visus skolēnus uz mazo līniju, bet skolotājai Sarmītei Upeniecei bijuši ziedi rokās. Izrādījies, ka mazā līnija un ziedi skolotājas rokās par godu Alīnas pirmajam panākumam! Bijis patīkami, un tagad ir papildus stimulēts zīmēt un gleznot. Alīna atzīstas, ka gleznot viņai īpaši nepatīk, labāk patīkot zīmēt un datorgrafika.

Arī braukāt uz Madlienas mūzikas un mākslas skolu ziemas aukstumā un tumsā neesot nemaz tik viegli – slodze sanāk liela un ir diezgan nogurdinoši. Labi, ka skolotāja Inta Putniņa – Cīrule ir tik laba un vienmēr atved Alīnu no mākslas skolas mājās ar savu personīgo automašīnu.

Pašlaik Alīnai domas aizņemtas ar mākslas skolas diplomdarbu. Novēlēsim Alīnai interesantas idejas diplomdarbam un lai viņas darbam „Teātri” labi panākumi konkursa 2. kārtā Čehijā!

B.Mietule

2011. gadā strauji sarucis Ķeipenes pagasta iedzīvotāju skaits

Beidzot Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes mājaslapā Iedzīvotāju reģistra statistikas sadaļā var uzzināt Latvijas iedzīvotāju skaitu uz 2012. gada 01. janvāri.

Diemžēl Ķeipenes pagasta iedzīvotāju skaita statistika ir gauzām bēdīga – 2011. gadā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju skaits samazinājies par 52 cilvēkiem. Tāds skaitlis diez vai vispār kādu gadu ir bijis. Šajā ziņā mūsu pagasts no visiem citiem Ogres novada pagastiem ir priekšgalā. Aiz mums seko Madlienas pagasts – 2011. gadā iedzīvotāju skaits sarucis par 32 cilvēkiem. Savukārt Suntažu pagasta iedzīvotāju skaits gandrīz nav izmainījies – mīnus 4 cilvēki.

Tiem, kam patīk skaitļi, - **Ķeipenes 2011. gada statistika**: mūžībā aizgājušie 22; dzimušie – 7, deklarējuši Ķeipenes pagastā dzīvesvietu – 11; izdeklarējušies no mūsu pagasta 48.

Ķeipenes pagasta iedzīvotāju skaits uz 2012. gada 01. janvāri **1092**.

Skaitļus apkopoja **B. Mietule**

Informācija mežu un zemju īpašniekiem

Saskaņā ar grozījumiem „Meža likumā”, kas stājas spēkā ar 2012. gada 01. janvāri, ir būtiski mainījies apliecinājumu saņemšanas kārtība. No likuma izslēgta nodaļa par apliecinājumu izsniegšanu, taču arī turpmāk apliecinājums būs nepieciešams, lai uzsāktu koku ciršanu. Tas nebūs vajadzīgs, lai cirstu kokus, kuru diametrs nepārsniedz 12 centimetrus vai jaunaudzī līdz 20 gadu vecumam. Apliecinājumus nevajadzēs arī ārkārtas situācijās, kā arī ierīkojot un uzturot robežstīgas. Savukārt, cērtot sausos un vēja gāztos kokus, meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam par to reizi gadā jāpaziņo Valsts Meža dienestam.

Turpmāk par īpašumā vai tiesiskajā valdījumā esošu mežu inventarizācija būs jāsakārto vismaz reizi 20 gados. Līdz šim bija jāveic tikai pirmreizējā inventarizācija.

„Meža likumā” arī mainīti nosacījumi, kādos gadījumos atļauta kailcirte un kā veicama sanitārā cirte. Likumā vēl mainīts meža zemes un meža reproduktīvā materiāla definējums.

Š.g. februārī ir izsūtīti maksāšanas paziņojumi par nekustamā īpašuma nodokli 2012. gadam. Ja kāds, kura īpašumā, tiesiskajā valdījumā, lietošanā vai nomā ir nekustamais īpašums, šo paziņojumu nav saņēmis, lūdzam zvanīt Inītai Tobiasei, tālr. Nr.65020817.

Aktuāla informācija

Lai ikviens nodokļu maksātājs varētu iegūt nepastarpinātu un objektīvu informāciju par dabā neesošu palīgēku dzēšanu no Kadastra reģistra, Valsts Zemes dienests izveidojis informatīvo tālrūni 67038677, pa kuru ikvienam interesentam tiks sniegta informācija par viņa īpašumā esošām būvēm un par dabā neesošu palīgēku dzēšanas procesu, ko dienests līdz šā gada 1. oktobrim piedāvā veikt bez maksas. Vairāk informācijas par šo jautājumu: <http://vzd.gov.lv/sakums/aktualitates/zinas/?id=824>

2012. gadā arī par palīgēkām pašvaldības var aprēķināt nekustamā īpašuma nodokli. Saskaņā ar Ogres novada pašvaldības 2012. gada 19. janvāra saistošajiem noteikumiem Nr.2/2012 „Par nekustamā īpašuma nodokli Ogres novada pašvaldībā” dzīvojamo māju palīgēkas (izņemot garāžas), kuru platība pārsniedz 25 m², 2012. gadā ar nodokli neapliks.

Trešdien, š.g. 7. martā plkst.14.30 Ķeipenes tautas namā tikšanās ar **Ogres novada pašvaldības domes priekšsēdētāju Edvīnu Bartkeviču un domes vadību.**

Aicināti visi interesenti! Varēsiet uzdot jautājumus un saņemt informāciju par jūsu interesējošiem jautājumiem.

Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja **Velta Riekstiņa atvaļinājumā no š.g. 20. februāra līdz 18. martam.**

Mazozolu kultūras namā Veltas Riekstiņas gleznu izstāde

Mūsu Veltai Riekstiņai Mazozolu kultūras namā pirmā gleznu izstāde. Izstāde atklāta š.g. 17. februārī un būs skatāma līdz 30. martam. Izstādītie darbi – portreti, ainavas, ziedi, klusās dabas – tapuši gandrīz divu gadu laikā un gleznoti gan ar akrila krāsām, gan vaska krītiņiem, gan zīmēti ar zīmuli.

Velta Riekstiņa izstādes atklāšanas dienā

Kāpēc Velta pirmo izstādi izvēlējusies vispirms parādīt mazozolīšiem, nevis mums, ķeipeniešiem? Mazozoli ir Veltas bērnības un skolas gadu zeme. Un kā teicis Antuāns de Sent – Ekziperī: „Bērnība, plašā zeme, no kuras mēs esam visi nākuši! No kurienes

Ar 2012. gada 1. janvāri mainījusies Valsts Meža dienesta darba organizācijas kārtība un virsmežniecību uzraugāmo teritoriju robežas. Ogres novada teritoriju apkalpo Rīgas reģionālās virsmežniecības Ogres birojs.

Ogres birojs sadalīts 3 nodaļās: Ropažu, Ogres un Madlienas. Ķeipenes pagasta teritorijā esošo mežu apsaimniekošanas un izmantošanas uzraudzību veiks Madlienas nodaļas mežziņi: Mālpils apgaitas mežzinis **Sandris Graudiņš**, apkalpojamā teritorija Mālpils novads un Ķeipenes pagasts, **tālr.Nr.29232543**; Daugaviešu apgaitas mežzinis **Raimonds Kriškāns**, apkalpojamā teritorija Taurupes pagasts un Ķeipenes pagasts, **tālr.Nr.20290458**; Krapes apgaitas mežzinis **Edvīns Dātavs**, apkalpojamā teritorija Krapes pagasts, Ķeipenes pagasts un Madlienas pagasts, **tālr. Nr.20290449.**

Meža konsultāciju pakalpojumu centrs, kura Sēlijas nodaļas Aizkraukles birojs atrodas Aizkrauklē, Lāčplēša ielā 2a, tālr. Nr.65122579, 26534704, atbalsta meža īpašniekus ar padomu un praktiski ikdienas meža apsaimniekošanā, Eiropas Savienības atbalsta projektu piesaistē, kā arī rūpējas par meža īpašnieku un mednieku zināšanu papildināšanu un skolēnu izglītošanu par mežu. Meža īpašnieki, izmantojiet Meža konsultāciju pakalpojumu centra pakalpojumus!

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu APSKATS

Ķeipenes pagasta pārvalde 2012. gada februārī pieņēmusi 7 lēmumus:

01. februārī lēmumu izīrēt J. Kovtunam uz gadu līdz 2013. gada 31. janvārim pašvaldībai piederošo dzīvokli „Ģedurti”-2;

03. februārī lēmumu izīrēt SIA „Kols” deviņiem darbiniekiem uz vienu mēnesi Ķeipenes pamatskolas bijušā internāta telpas;

06. februārī lēmumu piešķirt no nekustamā īpašuma „Jokumi”, kas atrodas Ogres novada Ķeipenes pagastā, divām projektētajām atdalāmajām zemes vienībām, abu atdalāmo zemes vienību kopējā platība 32,00 ha, vienotu nosaukumu „Ogrēni”;

14. februārī lēmumu izīrēt I. Dubkevičam, kas nodarbojas ar mežizstrādi un ir darba komandējumā Ķeipenes pagastā, un A. Mednim uz vienu mēnesi dzīvojamo telpu pašvaldībai piederošajā kopējā dzīvoklī „Atmodas”-15;

14. februārī lēmumu samazināt politiski represētajai personai I. Drēviņai, nekustamā īpašuma „Priežkalns” īpašnieci, 2012. gada 2. pusgadam nekustamā īpašuma nodokļa summu par zemi un par dzīvojamo māju par 50% (nekustamais īpašums ir personas īpašumā ilgāk par 5 gadiem un netiek izmantots saimnieciskajā darbībā);

14. februārī lēmumu samazināt politiski represētajai personai L. Lasei, nekustamā īpašuma „Ķirķi” īpašnieci, 2012. gada 2. pusgadam nekustamā īpašuma nodokļa summu par zemi un par dzīvojamo māju par 50% (nekustamais īpašums ir personas īpašumā ilgāk par 5 gadiem un netiek izmantots saimnieciskajā darbībā);

17. februārī lēmumu izīrēt G. Priedem uz 6 mēnešiem (līdz 2012. gada 08. augustam) dzīvojamo telpu pašvaldībai piederošā kopējā dzīvoklī „Atmodas”-20. Apskatu sagatavoja sekretāre **B. Mietule**

2012.gada 08. februārī stājušies spēkā Ogres novada pašvaldības 2011. gada 22. decembra saistošie noteikumi Nr.29/2011 “Par ēku numerācijas un ielu nosaukumu zīmju izvietojuma kārtību Ogres novadā”, kas nosaka kārtību, kādā izvieto ēku numerācijas zīmes, ielu un laukumu nosaukumu zīmes.

Ar saistošajiem noteikumiem varat iepazīties Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās vai arī interneta mājaslapā www.ogresnovads.lv, uzklikšķinot uz: pašvaldībānormatīvie akti un attīstības plānošanas dokumenti-saistošie noteikumi-saistošie noteikumi no 1/2010-saistošie noteikumi 29/2011.

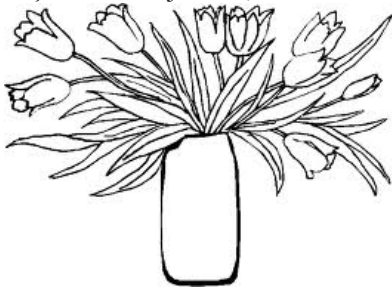
es esmu? No savas bērnības. Mana dzimtene ir bērnība.” Un bērnības zemē mums vienmēr gribas atgriezties. Droši vien tāpēc padalīties krāsu un pasaules skatījuma priekā Velta šoreiz vispirms grib ar mazozolīšiem. Bet, cerams, vēlāk izstāde būs arī Ķeipenē. **B.Mietule**

Sirsnīgi sveicam visus ķeipeniešus, kuri dzimuši puteņu mēnesī februārī!

Laimei jau nevajag daudz -
Vien smaidu mīloto sejās,
Mazliet vasaras prieka
Rudens ķlavlapu dejās,
Varavīksni uz pleca
Skumjais lietus kad līst,
Mēness gaismu aiz loga,
Lai sapņos varētu klīst.
Vēja šalkoņu mežā,
Kad atmiņu takas ej,
Mazo putniņu zarā,
Kas par ikdienu smeļ.
Brūnas suņuka acis,
Kad klusē labākais draugs,
Karsti pukstošai sirdij,
Kad liktenis kārtis jauc...
Varbūt vēl sauli un zvaigznes
Un ziedošu vasaras pļavu,
Un lietainā rudens dienā
Tu radīsi laimīti savu.

(A.Līcīte)

Bet nav jau teikts, ka savu laimīti
nevar atrast arī aukstās un snie-
gainās februāra dienās! Lai Jums,
mīļie februāra jubilāri, tas izdodas!

„Ja vienmēr spēsi sakopot domas
uz to, kas notiek pašreiz, tu būsi
laimīgs cilvēks. Dzīve tev liksies
kā svinības, krāšņi svētki, jo dzīve
- tas ir brīdis, ko mēs izdzīvojam
šobrīd.” /Paulu Koelju/

Sludinājums

Pārdodu medu. Zvanīt - tālr.26425498.

Informācija

Ķeipenes bibliotēka būs slēgta **š.g. 9.
martā un 23. martā.**

No š.g. 1. februāra Ķeipenes pas-
ta nodaļa pirmdienās arī strādā no
plkst.8.00 līdz 15.00.

Pasta nodaļā pārdošanā sēklas. Sēklas
paciņas cena 19 santīmi.

Mūžībā aizgājusi

*Un tomēr kaut kas paliks
Pēc cilvēka dzīves pļavā:
Vai zieds vai smilga pelēkā,
Vai bites dziesma ķlavā...*

Š.g. 01. februārī 78 gadu vecumā
mūžībā aizgājusi

**Skaidrīte
Vija Žunda.**

Dzīve, kosmētiķe smalkā,-

*Tā krāso vaigus,
Nemot gadus talkā.*

*Velk tumšo līniju
Ap acu plakstiem*

*Un pieri pārklāj
Sev zināmiem rakstiem.*

*Stāvu un spoguļi
Kā laikrādī skatos*

(Viz sarmas atblāzma matos)

*Vai tur bērniņa -
Mazs meitēns pazibēja?*

*Vai nebēdne jaunība
Kā jaunkundze smēja?*

Ko šis dzīves meikaps man uz sejas.

*Un es turpinu griezties
Skaistajā dzīves dejā.*

Sveicieni dzīves jubilejās

Vilmai Lasmanei

(1. februārī palika 80 gadi) ,

Nadeždai Bartkevičai

(17. februārī 85 gadi) un

Jevgenijai Rimkenei

(23. februārī 85 gadi)!

Vēlam vēl daudz skaistu dzīves
gadu, veselību, būt stiprām un
optimistēm! Neskumstiet par to, ka
balti gadi laika dārzā zied....

Pasākumi Ķeipenes tautas namā martā

16. martā plkst.21.00

atpūtas vakars "Pie kamīna".

Ieejas maksa 3 lati.

18. martā plkst.15.00

Ķeipenes amatierteātris ielūdz
**uz pirmizrādi - Vigita Pumpure "Kaimiņu
būšana".**

Naivs farss trīs cēlienos bez pretenzijām
uz augsto mākslu.

Lomās: Mirdza - **Mirdza Ozola**

Voldemārs - **Ingus Ozols**

Skaidrīte - **Sarmīte Mežapuķe**

Austris - **Oskars Augverīņš**

Dainuvīte - **Inese Daugaviete**

Maigonis - **Ivo Kalniņš**

Apkopēja - **Inita Tobiasē.**

Režisore Alda Račika.

Ieejas maksa 1 lats.

27. martā plkst.11.00

**Leļļu teātris "Pīfa
piedzīvojumi".**

Biļetes cena 70 santīmi.

Par sludinājumiem

Laikraksta „Ķeipenes Vēstnesis” noli-
kumā paredzēts bez maksas publicēt
sludinājumus, kurus var iesniegt jebkura
persona. Iesniedzot sludinājumu, **per-
sona, kas ir šī sludinājuma autors, ir
atbildīga par sludinājuma saturu.** Mēs
nepārbaudām katra iesniegtā sludinājuma
patiesumu, bet tikai izvietojam to pagasta
laikrakstā, atsaucoties uz personu, kas
vēlas publicēt sludinājumu. Ja sludinājumā
paustā informācija izrādījusies maldinoša
vai nepatiesa, ar pretenzijām jāvērsas pie
paša sludinājuma autora.

Taču dzīvē diemžēl notiek tā, ka cilvēki
uzskata – avīzes veidotājiem jāatbild par
sludinājuma saturu un satura patiesumu.
Pie manis ir nākuši un mani lamājuši par
to, ka „Ķeipenes Vēstnesis” uzņēmējs
ielicis sludinājumu, ka noteiktās dienās
brauks uz Ķeipenes ciemu un tirgos
zivis, bet tajā dienā nav atbraucis. Un tad
nāk pie manis un agresīvā tonī izsaka
man pārmētumus par to, ka tirgotājs nav
atbraucis, un pieprasa, lai es paskaidroju,
kāpēc viņš nav ieradies. Jebkurš domājošs
cilvēks sapratīs, ka šie uzbrukumi ir
nepamatoti un pilnīgi nevietā, jo tas nav
mans sludinājums.

„Ķeipenes Vēstneša” 8. lapaspusē ir
norāde, ka redakcija neatbild par publicēto
sludinājumu saturu. Es ceru, ka to esat
pamanījuši, un izprotat šīs norādes saturu.

B. Mietule